

Ο ΓΕΡΩΝ ΤΟΥ ΥΜΗΤΤΟΥ

'E. Iberla.

Είδα κ' έγώ τὸν γέροντα τοῦ 'Υμηττοῦ ταῖς ἀλλαις...
Κρατοῦσε καραγκούνικη 'στὸ χέρι του μαγκοῦρα,
Δῆλω φαβορίταις κρέμουνταν στὰ μοῦτρα του μεγάλαις
Καὶ μιὰ βαστοῦσε 'στὸ δεξὶ ἀκόμη ἀγιαστοῦρα!...
Τὸν εἶδα... Εἰς τὴ μέσην του φοροῦσε φουστανέλλα
Κ' εἶχε τὸ βλέμμα ἵλαρδ, καὶ πάντα ἔχαμογέλα.

Σὲ μιὰ τὸν εἶδα κορυφὴ κάτασπρο σάν... οὐδέστη,
Καὶ τρέχω... — Πές μου γέροντα γιὰ τὴν πατρίδ' ἀκόμα...
— Παιδί μου τὴν πατρίδα σου, στ' αὐτή μου λέει, ήστη!
— Τὶ λέει; τοῦ εἴπα κ' ἐμεινα μὲ ἀνοικτὸ τὸ στόμα!...
— Αὐτὸ δῶν σου λέω ἔγω... 'στὴ μαύρη σου πατρίδα
'Η μέλισσα ἐγέννησε κοπάδι τὴν ἀκρίδα!...

— Ποὺδες εἴσαι γέρω; μόν' αὐτὸ ν' ἀκούσω περιμένω...
— 'Βγώ μου λέει, εἴμαι ἔγω, καὶ περπατῶ αἰώνια
Χάνομ' ἀλλίθευξ μιὰ στιγμὴ, μὰ πάλι ἔσαναγκαίνω
Καθὼς τὰ λολοκύθια, τ' ἄγγούρια, τὰ πεπόνια!...
'Βγώ δὲν ἔχω οὔτ' ἀρχή, μου λέει, οὔτε τέλος
Καὶ εἴμαι... πῶς νὰ σου τὸ πῶ νὰ ἔτσι... Σεμετέλος!

— 'Ακόμη γέρω ἀλλη μιὰ χάρι θὰ σου ζητήσω
Βίς τὴν 'Ελλάδα γνώρισες κάποια 'Εφημερίδα;
— Τὸ πρᾶγμα είναι εὔκολο καὶ θὰ σου ἀπαντήσω...
Είναι ἀλγήθεια μιὰ φορὰ στὸ δρόμο μου τὴν εἶδα...
Γνώρισα τὸν Καμπούρογλου στὸν 'Υμηττό... παρέκει
Καὶ τὸν εὐρῆκα ἀξιο, μὰ λίγο σά... ζεβζέκη...

— Τὰ δύω μας ζητήματα γέρω τοῦ λέω ἀκόμα
Καὶ κλείνω τὸ περίεργο ἐλληνικό μου στόμα...
— Πάνε μου λέει θαυμαστά, παιδί μου, καὶ τὰ δύω
Καὶ μέσα κ' ἔξω ἀρπάζουνε οἱ 'Βλληνες... ἀντίο!...
Βίπε κ' ἔχαθηκε εὐθὺς τοῦ 'Υμηττοῦ ὁ γέρως
Σὰ βαθράδες ποῦ ἀπὸ δῶ πετιέται σ' ἀλλο μέρος.

Πλαστ.

Ο ΒΟΥΡΟΣ

'Ο Βούρος ὁ Δεκόζης χιλιάδες ἑκατὸ
Ἐκέρδισε καὶ πάλι, κι' ἀπ' τὴν πολλὴ χαρά του,
Σὰν ζυμεθε τὸ νέο εὐτύχημα αὐτό,
Τὰ νεῦρα του 'λυθῆκαν μαζὶ μὲ τὰ βρακιά του.

Souris

ΠΑΛΗΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ ΧΑΛΑΣΜΑΤΑ

ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΜΟΥ

— Ξεριζωμένο ἀγιόκλημα, πῶς ἔβγιλες λουλούδια;
— Μὲ τὴν δροσιὰ, ποῦ ἡ ρίζα μου, πρὶν βγῆ, εἶχε ρουφήσει
— Κ' ἐσὺ 'στὴ μαύρη ξενητιὰ πῶς ἔκανες τραγούδια;
— Μὲ τὴ ζωὴ, ποῦ μιὰ φορὰ σιμά της εἶχα ζήσει.

■ ■

ΤΑ ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ.

Στὰ μάτια μου ἡ ξένη γῆ
Χίλιας μορφιαὶς τοῦ κάκου ἀπλόνει.
Δὲν μὲ ζεσταίνει καὶ νὰ βγῆ
'Ο ηλιός της' κι' ἀν πέσῃ χιόνι,
Δὲν μὲ παγόνει.

— Εδῶ δὲν κλαίω, δὲ γελῶ.
Δὲν ἔχω σύμπερχ. Γιὰ μένα
Κάθε κακό, κίθης καλό,
Λύπαις χαραὶς είναι θαυμένα
'Στὰ περχόμενα.

Χίλιας μορφιαὶς τῆς ξενυπτειᾶς
Τοῦ κάκου ἀπλόνονται 'μπροστά μου.
Πάντα δὲν κλαίνος τῆς ίτηᾶς
Γυριζει σὲ τὴ γῆ, καὶ στὰ παληά μου
'Εδυ καρδιά μου.

Πέντος.

ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ.

Σκέψεις θαυμῶντος τοῦ 'Απόλλωνος. 'Ιδοὺ τ' ἀποτέλεσματα τῆς συμβιώσεως τῶν ληστῶν μετὰ τῶν ὑπουργῶν. 'Ιδοὺ ἐφαρμοζόμεναι αἱ οἰκονομικαὶ θεωρίαι τοῦ Λαργάνη. Πληρόνεις διὰ τὸ εἰσιτήριον Δρ. 1.50· ἐκ τούτων, 20 λεπτὰ είναι φόρος πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, δηλαδὴ τὸ ἔδυτον τῆς τιμῆς τοῦ εἰσιτηρίου. "Αρα, ἀν ἔχης 7 δραχ. πρέπει νὰ ὑπάγης νὰ δώσῃς τὴν μίαν εἰς τὸ Κεντρικὸν ταμεῖον· ἀν ἔχης 7 θυγατέρας, πρέπει νὰ παραχωρήσῃς τὴν μίαν εἰς τὸν εἰσπράκτορα· ἀν τὸ ὀφελόγιόν σου κάμνη 7 ὥντας, δρεῖταις νὰ χαρίσῃς τὴν μίαν εἰς τὸ δημόσιον· ἀν τοῦχη δὲ νὰ ἔχης καὶ τὰ 7 θανάσιμα ἀμαρτήματα τότε...
Τότε τὰ χαρίζεις δῆλα εἰς τὸν ὑπουργόν τῶν οἰκονομικῶν

* *

‘Ακουσθέντες ἐν τῷ θεάτρῳ κατὰ τὴν πρώτην παράστασιν τῆς Λουκίας.

— ‘Οραία μουσική αὐτή.

— Ναι, εἶναι μουσική Γαλλογερμανική.

‘Επιφωνήματα φρίκης ἐκ μέρους τῶν περιστανομένων.

* * *

‘Εκ τοῦ Τηλεγράφου.

‘Ἐν Βελγίῳ ἐφυπισθυόδυ νόμος περὶ τῆς μεγάλης ἑγκλημάτωσες (naturalisation des étrangers). . . . Οἱ Προσεχῶν θάψυφοισθή καὶ ὁ νόμος περὶ τῆς μεγάλης κλοδεύσεως τῶν ξένων, περὶ τοῦ μεγάλου ποτισμοῦ αὐτῶν κλ.

* *

‘Ἐκ νεκρολογίας τινὸς ἐμμέτρου ὑπὸ τοῦ κ. Ι. Μυλωνᾶ Λιμενάρχου!

* * *

‘Απέθανες καὶ ἐπένθησαν Γορεῖς Πατρίδες καὶ Ὀρη.

Συλλυπούμεθα ἐκ καρδίας τοὺς γονεῖς, ἀλλὰ περισσότερον συλλυπούμεθα τὴν Πατρίδα καὶ Ὀρη. Τὰ τελευταῖα ταῦτα μάλιστα στένοι συγγενεῖς τῆς Πατρίδος καὶ τῶν Γορέων κατήντησαν ἐκ τοῦ πένθους εἰς τόσην ἀδυνατίαν, ὡστε διεβλήθησαν εἰς ἔθνικὴν θεραπείαν ὑπὸ τῶν ιατρῶν.

Κώστας δὲ σκουπεδᾶς.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ.

* * *

‘Απόλλων.

Μετὰ τὸν «Φαῦστον» ἐν τῷ Αἰτόλλωντι ἦλθεν ἡ «Λουκία», ἡ περιπαθεστάτη τοῦ Δονιζέττη μουσική, καθὼς μετὸν τὸν στρυφὸν καὶ βαθὺν ἰδεολόγον βουλευτὴν Καλαβρύτων ἔρχεται αἴρηντος ἐπὶ τοῦ βήματος τὴς Βουλῆς μειδιῶν παρθενικῶς δὲ γλυκύτατος πρωθυπουργός μας.

Βίπα παρθενικῶς; . . . ἔστω! ἡμπορεῖ νὰ σταθῇ τόσον καὶ τόσον αἱ λέξεις ἀπώλεσαν σήμερον τὴν σημασίαν των, καὶ δὲ Κουμουνδοῦρος δύναται νὰ διεκδικήσῃ τὸν παρθενικὸν πέπλον, “ὅπως οἱ θῆλεις γείτονες τῆς ἔταιρας τοῦ Φωταερίου.”

* *

‘Ο «Φαῦστος» εἶχεν ἐπιτύχει κατὰ τὴν παράστασιν. Εἶχεν ἐπιτύχει σχετικῶς, λαμβανομένου ὅπ’ ὅψιν καὶ τοῦ ποιοῦ τοῦ Θεάτρου, καὶ τῆς εἰσόδου, καὶ τῆς γεωγραφικῆς θέσεως τῶν Αθηνῶν, καὶ πολλῶν ἄλλων συμπαρομαρτούντων. Οὐ ψύφωνος Paselli, τὸ πρωτεύον πρόσωπον τοῦ θιάσου διολογουμένως ἔψαλε καλῶς, ἡ δὲ ψύφωνος Chiaro-inkauης τέχνης καὶ εὐαισθησίας. Τὰ λοιπὰ πρόσωπα τοῦ θιάσου, δὲ βαρύτονος Forestiero, ὁ βαθύφωνος Tanti, ἡ ἀνθυψύφωνος (κατὰ τὸ ἀνθυπολοχαγδὲ) Savolai, δὲν ἦσαν ἀποτεροὶ τοῦ μετρίου ἢ τοῦ ὁ χορὸς, καὶ τούτου χείρων ἔτι, ἡ δύνατόν, ἡ ὀρχήστρα, ὅπως εἶναι διεσκευασμένη καὶ ὅπως διευθύνεται. Διέτη ἡ τοῦ γνώμη μου, δὲν κυρύσσω ἐγώ ποιον Θεοῦ καὶ ἀγνοώπων, καὶ αὐτὴν τὴν γνώμην ἥθελον νὰ δημοσιεύσω ἐν τῷ «Μή Χάνεσαι» πρὸ ἀρκετῶν ἡμερῶν. Άλλ’ ὅτε ἥθελον νὰ τὴν τοποθετήσω εἰς τὰς στήλας τῆς ἀφημερίδος τὴν γνώμην μου ταύτην, δειλὴν καὶ μετριό-

φρονα ὡς μαθητείαν τοῦ Υδρακάλου, εὔρον τὸν θέσιν κατελημένην ὑπὸ γερμανοσχῆμου τινὸς κυρίου, καθὼς συμβαίνει νὰ εὑρίσκεται — καὶ δυστυχῶς οὐχὶ σπανίως — τὸ ἡριθμημένον κάθησμά σου κατειλημμένον ὑπὸ ἄλλου παρεισάκτου, ἐν τῷ Αἰτόλλωντι. Ἐπειδὴ δὲ κύριος οὗτος καὶ ἀγνωστὸς συγεγάτης μου ἡ το γνώμης ὅλως διάστολου διαφόρου τῆς ἐμῆς, καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶχα καμίαν ὅρεξιν διὰ μονομαχίαν, ἀφοῦ εἰς τὸ Οστέρον δὲν ἐνδιαφέρομαι τόσον πολὺ διὰ τὸν Faust, δοτις οὐδὲ καν δεύτερος ἔξαδελφός μου εἶναι, ἵστωπησα.

* *

Καὶ νῦν ὅτε διελευκάνθη τὸ διπλωματικὸν αὐτὸν ἐπεισόδιον καὶ ἡλαφρώθη ἡ συνείδησί μου προχωρῶ. Ἡ «Λουκία» ἐπέτυχε πλέον ἡ διάσημη. Ἐπέτυχε τὸ δύσκολον pezzo concertato τῆς δευτέρας πράξεως, ἐν τῶν ἀριστουργημάτων τῆς καθολού μουσικῆς τέχνης, ἐπέτυχεν ἡ δυσδιάτης πρώτης πράξεως, ἐπέτυχε παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν καὶ αὐτὸν τὸ grand τῆς Λουκίας ἐν τῇ τοτὲ πράξει, τὸ ἀμύνητον ἐκεῖνο καλλιτέχνημα, ὃπου δὲ Δονιζέττης ἐξέχει τοὺς καταρράκτας τῆς θεσπεδίας αὐτοῦ μελῳδικῆς φύσεως. Καὶ πόσου καλῶς ἐξετέλεσε τὸ δύσκολον αὐτὸν τεμάχιον ἡ πρίμα μετὰ πόσης τέχνης διηρημήνεις τὸ βαθὺν αἰσθημα, ἡ μικρὰ, ἡλλ’ ἀρμονικωτάτη αὐτῆς φωνή! Πόσουν εὔμορφος γυνὴ ἐίναι κύτη ἡ αἰθερία κόρη τῆς Φινλανδίας! Νομίζεις ὅτι κατεσκευάσθη ἐκ στίχων τοῦ Αχιλλέως Παράσοχου, ἐκ τῶν ἁρομαντικῶν αὐτοῦ ἐμπνεύσεων τοῦ Αντρου, ὅχι ὅμως καὶ ἐκ τῶν Κολλύβων. Τψηλή, ξανθή, ωχρά, λεπτοφυής . . . ἥμην ετοιμός νὰ γράψω καὶ ἀϋλος, ἀλλὰ μετέβαλον γνώμην, χρόνου εἰδὼ τοὺς εὐτόρνους αὐτῆς γυμνοὺς βραχίονας ἐν τῇ «Λουκίᾳ». Οταν τὴν βλέπω, δὲν ἡξεύρω διατί, ἀλλὰ μοι καταβασανίζει τὸ πνεῦμα ἡ μέθοδος τοῦ τόκου, καὶ ἔντι νὰ ἀκούω τὰς πενθίμους μελῳδίας τῆς «Λουκίας», προσπαθῶ ν’ ἀνεύρω πόσον τόκον παρέχει κατ’ ἔτος ἐν ἐκατομύριον. Τώρα τὶς σχέσις ἐμπορεῖ νὰ ὑπάρχῃ μεταξὺ ωραίας γυναικὸς καὶ ἐνὸς ἐκατομυρίου; Εὔρετε τὴν σείση τὸ κατ’ ἐμὲ, δτε μετὰ τὸν ἄφωνον λογαριασμὸν μου ἐρευνῶ τὰ θυλάκια καὶ εὑρίσκω 1 καὶ 50, μοὶ ἔρχεται ὅρεξις ἡ νὰ κυτοχειριασθῶ, ἡ νὰ πιστεύσω εἰς τὸ δισύνθετον τοῦ Μακράκη!

* *

‘Η ἐπιτυχία τῆς «Λουκίας», ἡτοις εἴλκυσε καὶ θὰ ἐλκύσῃ πολὺν κόσμον, ἐγένετο ἀφορμὴ δύο πραξικοπημάτων πρῶτον τῆς αὐδήσεως τῆς τιμῆς τῶν εἰσιτηρίων τῆς πρώτης θέσεως κατὰ 20 λεπτά, καὶ δεύτερον τῆς ἀναβίβασεως ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ Ριγολέττου». Καὶ διὰ μὲν τὸ πρῶτον ἡ ἐργολαβία εἶναι συγγνωστή, ἀφοῦ μάλιστα προτίθεται ν’ αὐδήσῃ τὸ πρωσαπικὸν τοῦ θιάσου, ὡς λέγει, καὶ νὰ βελτιώσῃ τὴν ὀρχήστραν· ἀλλὰ διὰ τὸ δεύτερον; Τι ἡθελεν ἡ εὐλογημένη τὸν Ριγολέττον δοτις ἐκ τῶν δυσκολωτέρων τοῦ Βέρδη μελοδράματων, ἀπαιτεῖ καὶ βαρύτονον ἄριστον, ἐνῷ δὲ πάρχων εἶναι μετριωτας, καὶ γυναικα πολλῷ πλειόνος δυναμεώς, καὶ ὀρχήστρων ἐντελεστάτην; Καὶ ἐπειτα διατί, ἀφοῦ μάλιστα βαίνει αἰσίως, νὰ ζητῇ χάριν οἰκονομίας νὰ ἀναβιβάζῃ ἐπὶ σκηνῆς τὰ αἰώνια καὶ τετραμένα μελοδράματα; Βέλλθοσαν τόσα νέα μελοδράματα ἴσται λικὰ, καὶ τόσα παλαιά τοῦ Βέρδη καὶ τοῦ Δονιζέττη, ἀτιτίνα μὴ δοθέντα περὶ καιροῦ, θὰ φανωσι νέα ὅλως νέα, διὰ τὴν νεωτέραν γενεάν;

‘Ατυχής ἡτοις ἡ ἐκλογὴ τοῦ Ριγολέττου, καὶ ἀποτελεστέρα πρώτη παράστασις, καὶ μάλιστα δύλως ἀπροστοιμαστος ὡς ἐγένετο.